

Bữa tiệc chiêu đãi ở Câu lạc bộ Đại học tổng hợp kết thúc như vậy. Ngài J.P.Morgan ra về, ngẫm nghĩ về những dự đoán lạc quan của Ch. M.Schwab. Schwab trở về Pittsburg để cứu ngành công nghiệp thép thoát khỏi ông già khả ái Carneghi, trong khi Hary và những người khác quay về bên các thiết bị của thị trường định giá các loại chứng khoán, và chờ đợi những bước tiếp theo.

Và những bước này đã xuất hiện không chậm trễ. Ngài J.P.Morgan cần đến một tuần để tiêu hóa những đề nghị ngon lành của Schwab. Một bữa tiệc thật sự! Khi đã tin chắc rằng không thể có sự bội thực tài chính, ngài liền cho người đi tìm chàng trẻ tuổi, và phát hiện ra rằng người này cũng tương đối rụt rè. Ch. M.Schwab báo trước rằng ngài Carneghi có thể sẽ rất không thích việc Ch. M.Schwab, chủ tịch tư-rót của ông, lại đi chơi trò chim chuột với Ông vua của Wall-street mà ông đã quyết định không bao giờ đặt chân tới. Lúc đó, John U.Gates - kẻ môi giới - đề nghị Ch. M.Schwab tình cờ có mặt tại khách sạn Belview (Philadelphia) vào một thời điểm nào đó, để ngài Morgan cũng có thể tình cờ có mặt tại đó. Nhưng khi Schwab đến Philadelphia, ngài Morgan đột nhiên bị ốm và buộc phải nằm nhà tại New-york. Vì vậy Ch. M.Schwab quay về New-york và sau đó xuất hiện trong thư viện danh tiếng của nhà tài phiệt.

Các nhà lịch sử kinh tế trình trọng khẳng định rằng toàn bộ vở kịch này từ đầu đến cuối là do chính ngài Carneghi dựng nên: cả buổi dạ hội chào mừng Ch. M.Schwab, cả bài diễn văn tuyệt vời, cả câu chuyện bàn ban đêm với J.P.Morgan - tất cả đều do lão già Scotland quý quyết dựng cảnh. Nhưng thực tế hoàn toàn ngược lại. Khi Ch. M.Schwab được mời đến gặp J.P.Morgan để bàn công việc, ông còn chưa biết được ông chủ nhỏ bé của mình (họ gọi Andrew Carneghi như vậy) sẽ đánh giá đề nghị bán công ty như thế nào. Đặc biệt là bán công ty cho nhóm những nhà doanh nghiệp mà ông nhìn nhận giống như cha cố nhìn nhận bọn bất chính. Song khi câu chuyện đến hồi quyết định, ngài Schwab đã trình bày những cột chữ số in đẹp trên sáu trang giấy, và rút cuộc chứng minh cho ngài Carneghi thấy tính hiện thực trong việc có những thu nhập khổng lồ do bán các công ty sản xuất thép.

Và chẳng có gì phải sửng sốt! Bởi vì những con số đó đã được bốn người vắt óc suốt đêm nghĩ ra. Chủ tọa cuộc họp tất nhiên là ngài Morgan với niềm tin sắt đá vào sức mạnh thần diệu của tiền bạc. Bên cạnh ông là Robert Bacon, người bạn hàng vương giả và học thức. Người thứ ba là John U.Gates mà ngài Morgan khinh bỉ như một kẻ gian lận, nhưng vẫn sử dụng làm công cụ để đạt mục tiêu. Và cuối cùng là Ch. M.Schwab, người biết về quá trình thành lập và bán các công ty sản xuất thép nhiều hơn bất cứ ai trên đời. Những con số từ Pittsburg chưa bao giờ bị nghi ngờ. Nếu ông Schwab nói rằng một công ty nào đó đáng giá bao nhiêu đó thì nó đúng chừng đó, không